

Utorok 8. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na utorok 8. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ježiš
vyzýva k odpútanosti; zrieknuť
sa „všetkého“ zahŕňa aj
vnútorné aspekty; Boh sa
nenechá poraziť vo
veľkorysosti.

04.03.2025

ROZHOVOR o stretnutí s bohatým
mladíkom možno otriasol duchom
apoštolov. Táto udalosť však dáva
Ježišovi príležitosť odhaliť význam a

hodnotu odpútania sa. Kristus potrebuje učeníkov ľahko zaťažných na to, aby sa nechali pohnúť Duchom Svätým, učeníkov, ktorých srdce je pripravené nechať sa ním naplniť; pretože, ako hovorí svätá Terézia z Kalkaty, „ani Boh nemôže nič vložiť do srdca, ktoré je už plné“^[1]. Apoštolské poslanie si vyžaduje jemnú slobodu srdca.

„Veru, hovorím vám,“ začal Ježiš, „niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry, alebo matku a otca, alebo deti, alebo polia, aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život“ (Mk 10, 29-31). Apoštoli boli zamyslení, keď počúvali Majstra. Počas pobytu s ním videli, čo znamená Pánova chudoba: nemá ani miesto, „kde by hlavu zložil“ (Mt 8, 20). Sú svedkami toho,

že Boh „hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným“ (2 Kor 8, 9).

„Ježišovo bohatstvo je jeho neobmedzená dôvera v Boha Otca, je to zverenie sa mu v každom čase, hľadanie vždy a len jeho vôle a jeho slávy. Je bohatý ako dieťa, ktoré sa cíti milované svojimi rodičmi a miluje ich, pričom ani na chvíľu nepochybuje o ich láske a nežnosti (...). Bolo povedané, že jediným pravým smútkom je nebyť svätým; mohli by sme tiež povedať, že existuje len jedna pravá bieda: nežiť ako Božie deti a Kristovi bratia a sestry“^[2].

„SVÄTÝ je práve ten muž, tá žena, ktorí s radosťou a veľkodušnosťou odpovedajú na Kristovo volanie, zanechávajú všetko, aby ho nasledovali“^[3]. Mohli by sme si

myslieť, že pre Petra a viacerých apoštolov to „všetko“, ktorého sa vzdali, nebolo veľa: stará loď, jednoduchý dom a ešte čosi viac. Ako však poznamenáva svätý Gregor Veľký, „kto sa vzdal všetkého, zanechal veľa, aj keď je to málo“^[4]. Navyše to urobili s nadšením. Nesadli si, aby vypočítali *pre* a *proti*, pretože to nebolo dôležité.

V skutočnosti však vzdať sa „všetkého“ znamená predovšetkým preorientovať svoje vnútro, svoje pocity, svoju vôľu, svoje rozhodnutia o budúcnosti, svoje plány a predstavy. To je to, na čom skutočne záleží, čo tvorí skutočnú ľahkosť kráčať s Bohom; a práve to urobili tí prví učenici. „Veď nezanechal všetko ten, kto je stále viazaný len na seba. Okrem toho je nanič, ak zanechal všetko ostatné okrem seba, lebo niet ťažšieho bremena pre človeka, ako je jeho vlastné ja“^[5].

Zanechať všetko za sebou znamená prijať Ježišovo pozvanie, aby sme sa stále viac naplňali jeho božským životom. „Božie povolanie, krstný charakter a milosť znamenajú, že každý kresťan môže a musí plne vteliť vieru. Každý kresťan musí byť *alter Christus, ipse Christus*, prítomný medzi ľuďmi“^[6]. Toto zrieknutie sa nie je popretím našich osobných vlastností alebo našich dobrých túžob: ide skôr o to, aby sme sa naplnili Bohom, aby sme mu dovolili zasiahnuť každý aspekt nášho života jeho evanjeliom.

ODMENA, ktorú Kristus ponúka za obetavosť apoštolov – stonásobok a večný život – ďaleko prevyšuje všetko, čo si mohli predstaviť. Takto to ohlásila kniha Múdrosti: „Svätým za ich práce dala mzdu a viedla ich cestou zázračnou“ (Múd 10, 17).

„Tento *stonásobok* tvoria veci, ktoré najprv vlastnili a potom sa ich vzdali, ale ktoré sa opäť nachádzajú rozmnožené do nekonečna.

Zbavujeme sa statkov a namiesto nich dostávame radosť z pravého dobra; oslobodzujeme sa od otroctva vecí a získavame slobodu služby z lásky; zriekame sa vlastníenia a získavame radosť z dávania. To, čo povedal Ježiš: *Viac radosti je z dávania ako z prijímania* (porov. Sk 20, 35) (...). Len keď s pokornou vďačnosťou prijmeme Pánovu lásku, oslobodíme sa od zvädzania modlami a zaslepenosti našimi ilúziami. Peniaze, pôžitky, úspech oslňujú, ale potom sklamú: sľubujú život, ale spôsobujú smrť. Pán nás žiada, aby sme sa odpútali od týchto falošných bohatstiev, aby sme vstúpili do pravého života, plného, autentického a žiarivého života“^[7].

„Ak sme trochu veľkorysí,“ povedal svätý Josemaría, „naš Pán si nás vždy

získa: dáva nám oveľa viac, ako my jemu. Vždy nám dáva viac, ako my môžeme dať jemu. S touto kartou sa dá dobre hrať“^[8]. A obrátil sa na príhovor svätej Márie: „Prosím Božiu Matku, aby sa na nás vedela usmiať, aby sa na nás chcela usmiať, a ona sa na nás usmeje. A ona tisíckrát znásobí vašu štedrosť na zemi. Nie len stonásobne: tisícnásobne!“^[9].

.....

^[1] Svätá Tereza z Kalkaty, *El amor más grande*, New World Library, Canadá 1998, s. 40.

^[2] František, *Posolstvo*, 26-XII-2013.

^[3] Benedikt XVI, *Homília*, 15-X-2006.

^[4] Svätý Gregor Veľký, *Homília č. 5 o evanjeliu*.

^[5] Svätý Peter Damián, *Kázeň 9*.

[6] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 58.

[7] František, *Anjel Pána*, 11-X-2015.

[8] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 13-IV-1974.

[9] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-XI-1972.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-8-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-8-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(16.08.2025)